

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 18 w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10 w Gdyni, ulica 10 Lutego nr. 15. — w Inowrocławiu, Rynek 20.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie, 9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicę 9.65 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 47.

BYDGOSZCZ, środa dnia 28 lutego 1934 r.

Rok XXVIII.

Rozbrojenie moralne między Polską a Niemcami.

NOWY KROK NA DRODZE POROZUMIENIA MIĘDZY OBU PAŃSTWAMI

Porozumienie obejmie dziedzinę prasy, radja, kina i teatrów.

(Telefonem od własnego korespondenta.)

Berlin, 27. 2. W Berlinie odbyły się w związku z podpisaniem deklaracji z dnia 26 stycznia rozmowy między naczelnikiem wydziału prasowego M. S. W. p. Przesmyckim i zastępcą naczelnika p. Rückerem a odnośnym urzędnikiem Rzeszy reprezentowanym przez szefa wydziału prasowego Rzeszy dr. Jahnke. Rozmowy prowadziły w kierunku nawiązania obustronnego stałego kontaktu, celem rozwinięcia założeń zawartych w deklaracji polsko-niemieckiej. Przedstawiciele obu stron stwierdzili zgodną wolę wzajemnego stałego uformowania opinii w kierunku budowania obopólnego zrozumienia i zapewnienia dzięki temu, przyjaznej atmosfery, uzyskania pełnego porozumienia co do zamierzeń w dziedzinie prasy codziennej i periodycznej, radja, kina i teatrów. W myśl tego uzgodnienia następnego spotkania odbędzie się w Warszawie.

Berlin, 27. 2. Prasa dzisiejsza komentuje bardzo żywo podpisanie nowego porozumienia polsko-niemieckiego. „Berliner Tageblatt“ nazywa układ moralnym rozbrojeniem między Polską a Niemcami.

„Deutsche Allgemeine Zeitung“ wstrzymuje się od własnych komentarzy, cytując natomiast głosy warszawskiej prasy prorządowej, a mianowicie „Gazety Polskiej“ i „Kurjera Porannego“.

„Völkischer Beobachter“ widzi w nowym układzie zakończenie próby przedsięwziętej w dniu 26 stycznia, to jest inaczej mówiąc wzmocnienie deklaracji o nieagresji zawartej w tym dniu.

W związku z ratyfikacją paktu polsko-niemieckiego, która nastąpiła w sobotę, „Diplomatisch Politische Korrespondenz“ pisze, że już ubiegłe cztery tygodnie wystarczyły, by przekonać się, że umowa ta odpowiada szczerzej pokojowej woli obu państw. Umowa dowodzi, że istniejące jeszcze różnice nie są przeszkodą w znalezieniu pewnej formy współzycia narodów, która przynosi większą korzyść.

„Zrealizowanie wysokiego celu twórców tej umowy, marszałka Piłsudskiego i kanclerza Hitlera — pisze dalej korespondencja — jest obecnie zadaniem obu narodów. Zadanie to, jeżeli chodzi o konkretne zagadnienia polsko-niemieckie nie jest łatwym, ale tem wdzięczniejszym.

W zakończeniu korespondencja podkreśla powagę i szczerść z jaką rząd niemiecki dąży do doprowadzenia do stałego porozumienia z Polską i dodaje, że nie można wątpić podobnie w dobrą wolę po stronie polskiej. S. S.

Przed podpisaniem porozumienia gospodarczego polsko-niemieckiego.

Warszawa, 27. 2. Trwające od pewnego czasu rokowania polsko-niemieckie o zniesienie wojny celnej, prowadzone ze strony polskiej przez radcę ekonomicznego min. spraw zagr. p. Antoniego Romana, a ze strony niemieckiej przez ministra von Moltke — dobiegają końca.

Jak informuje Ag. „Iskra“ ze źródeł międzynarodowych, zarysowuje się porozumienie na wszystkich odcinkach tak, iż w najbliższym czasie wolno oczekiwać pozytywnego zakończenia rokowań.

Porozumienie gospodarcze polsko-niemieckie ma obejmować przede wszystkim obustronne zniesienie wszelkich zarządzeń bojowych. Zawierać ono będzie również część, poświęconą omówieniu warunków tranzytu polskich towarów hodowlanych przez Niemcy. Ponadto przewidywane jest równoczesne zawarcie umów prywatno-prawnych, dotyczących wywozu żelaza z Polski, jak również podpisanie umowy pomiędzy przedsiębiorstwami żegludowymi obu krajów.

Porozumienie gospodarcze polsko-niemieckie ma obejmować przede wszystkim obustronne zniesienie wszelkich zarządzeń bojowych. Zawierać ono będzie również część, poświęconą omówieniu warunków tranzytu polskich towarów hodowlanych przez Niemcy. Ponadto przewidywane jest równoczesne zawarcie umów prywatno-prawnych, dotyczących wywozu żelaza z Polski, jak również podpisanie umowy pomiędzy przedsiębiorstwami żegludowymi obu krajów.

Echa afery Stawiskiego.

Znikają akta, oskarżenia i świadkowie.

Paryż, 27. 2. Jak donosi „Figaro“ w Paryżu kursują pogłoski, iż b. min. Dalmier znikł i nie można go odszukać. Nie można podobno też odnaleźć konfidenta Stawiskiego Romagnino. Dziennik zapytuje, czy po zniknięciu akt pozwoli się również na ucieczkę świadków, a może i obwinionych?

39 milionów franków strat na skutek strajku szoferów.

Paryż, 27. 2. Wskutek trwającego wciąż strajku taksówek, miasto Paryż poniosło stratę w budżecie, wyrażającą się sumą 5 i pół miliona franków. „Excelsior“ oblicza straty, poniesione przez miasto Paryż, państwo, sprzedawców benzyny, właścicieli samochodów itd. na 39 milionów franków.

Senat rozpoczął obrady nad budżetem

Generalny referent sanacyjny niezadowolony z polityki rządu.

(Od własnego współpracownika parlamentarnego.)

W dniu dzisiejszym odbyło się pierwsze posiedzenie plenarne Senatu, który rozpoczął obrady nad budżetem.

Zaraz na wstępie zabrał głos przewodniczący komisji budżetowej sen. Popławski (BB), który już poraz czwarty w kadencji Senatu zgłasza budżet do laski marszałkowskiej. Oznajmił on, że komisja senacka wprowadziła zmiany w budżecie, które wyrażają się w sumie ogólnej 4.653.000 zł zarówno po

stronie dochodów, jak i wydatków. Pan senator najzupełniej zadowolony jest z polityki rządu w sprawie bezrobocia i tu żadnych braków nie widzi. Natomiast jest niezadowolony z niedostatecznej pomocy, jaką rząd udziela rolnictwu. Pomoc dla rolnictwa — zdaniem referenta — była prowadzona prawidłowo, ale nie została doprowadzona do końca. Ostrzega przytem rząd przed dążeniem do przymusowej orga-

nizacji producentów rolnych oraz przed monopolistycznym sposobem usprawniania zbytu artykułów produkcji powszechnej. Domaga się pozatem złagodzenia dla rolnictwa długów, podatków i innych świadczeń publiczno-prawnych.

Jeszcze jedna pochwała żelaznego rządu.

Sprawozdawca sen. Szarski (BB) zaczął w pierwszych słowach zbagatelizował sobie nad wyraz ciężkie położenie najszerzych mas w Polsce, mówiąc „nie byliśmy przyzwyczajeni do wysokiej stopy życiowej, stąd jej obniżenie nie było dla nas katastrofą (!)“. „Ma też nadzieje, że żelazna władza rządu wyprowadzi nas z kryzysowego labiryntu. Sedno zagadnienia leży — zdaniem mówcy — w równowadze cen w Polsce. Przedłożony budżet uważa on za bezgłównie realny. Przypomina jednak, że równowagę budżetu zawdzięczamy pożyczce narodowej. A na takie nadzwyczajne dochody w przyszłości liczyć nie może...“

O polityce dyktatorskiej.

W dyskusji sen. Głabiński im. Kl. Nar. stwierdził, że rząd nie liczy się z możliwościami finansowym społeczeństwa, a politykę, jaką prowadzi, uważa za zgubną dla sił i przyszłości narodu i państwa. Polityka dyktatorska spycha państwo do rządu państwa anonimowego, co w konsekwencji stało się ciężarem dla naszych finansów. System dotychczasowy stabilizuje się przy pomocy nowej konstytucji.

Preliminowany budżet nie jest lepszy od budżetu na okres bież. A co będzie, gdy zjemy pożyczkę narodową? — pyta mówca.

Następnie wypowiada się on przeciw uprzywilejowaniu żydów, którzy całe pośrednictwo skupili w swych rękach. Ten monopol żydowski uniemożliwia powstanie mieszczaństwa polskiego. A wreszcie połowa kapitału akcyjnego w przemyśle znajduje się w obcych rękach i to jest objawem wielce niepokojącym.

Gdzie się podziała nowa Konstytucja?

Następnym mówcą był sen. Woźnicki (Kl. Lud.). Nie wierzy on w urzędowe

Święto poległych.

W całych Niemczech odbyły się uroczystości ku czci dwóch milionów żołnierzy niemieckich, poległych w czasie wojny światowej. U góry defilada berlińskiego garnizonu, u dołu prezydent Hindenburg, kanclerz Hitler i członkowie rządu składają wieniec u stóp pomnika ku czci poległych żołnierzy.

zapewnienia o poprawie sytuacji. Poprawa ta daje się zauważyć chyba tylko, gdy chodzi o samych pp. ministrów, ich rodzin i najbliższego otoczenia. Nie dzieje się dobrze, a dzieje się bardzo źle milionom robotników w miastach i 20 milionom chłopstwa.

Odrzuca się z zasady poprawki i wnioski opozycji — powiada sen. Woźnicki — a pochwalne tylko hymny zwolenników to zła przysługa, oddana rządowi, państwu i społeczeństwu. Stosunki obecne spowodowały, że Senat w obecnym składzie jest instytucją umiarkującą. Nikt w Polsce po dzisiejszym Senacie lzy nie uroni.

Mówca zapytuje się wreszcie, co stało się z nowo uchwaloną konstytucją, któ-

ra gdzieś zaginęła w drodze z Sejmu do Senatu. Są widocznie ważne przyczyny, że ustawa ta dojdzie do Senatu nie może. Roi się ona od błędów nie tylko redakcyjnych, ale i merytorycznych. Roi się od takich błędów, jak „rozrachunki” zamiast „rozruchy”, albo „uchylenie ustawy” zamiast „uchwalenie ustawy”. Jest to więc robota w wysokim stopniu niechlujna.

Kończąc mowa wypowiada się przeciw budżetowi.

W dalszym ciągu przedstawiciele poszczególnych klubów, jak sen. Kluszyńska, sen. Thulie i inni. Na tem posiedzenie zakończono.

Jutro rozpocznie się dyskusja szczegółowa.

Spadek lira włoskiego.

Rząd włoski zamierza zrewidować swą politykę walutową.

Warszawa, 27. 2. (PAT.) Spadek lira włoskiego, który występuje już od paru dni, w sobotę wyraził się pogłębieniem, trwającym do dnia 26 bm. na wszystkich giełdach europejskich. Spadek ten łączony jest z pogłoskami, krążącymi od pewnego już czasu o zamierzonej jakoby reorganizacji włoskiej polityki walutowej. Zaznaczyć należy, że w chwili obecnej disagio waluty włoskiej jest już dość poważne. Nie jest wyłączone, że zjawisko to ma charakter przejściowy. Co się tyczy walut anglosaskich, to

nie wykazały one naogół poważniejszych zmian. Na giełdzie warszawskiej notowano czek na Nowy Jork 5,32½, kabel 5,33, a więc bez zmian. Londyn spadł 27,7 do 27,03, lir notowany był w piątek 46,45, w sobotę 45,85, w dniu 26 bm. 45,60.

W piątek notowano lira na giełdzie w Paryżu 131,75, a kilka dni temu 133, w Zurichu Nowy Jork pozostał bez zmian. Londyn lekko się wzmacnił, natomiast lir spadł z 26,75 w sobotę do 26,60 w dniu 26 bm.

Od 650 zł Na wyspy kwiatów i słońca

wycieczka morską okrętem

„KOŚCIUSZKO”

Gran Canaria

Teneriffe

Madeira

oraz Marocco

od 5 do 29 kwietnia b. r.

Cena od zł. 650.—

LINJA GDYNIA — AMERYKA

Warszawa, Marszałkowska 116

Gdynia — Lwów — Kraków — Rzeszów
oraz w biurach podróży.

3062

Ogólnopolski zjazd delegatów Zw. Niższych Urzędników Państwowych.

Przeciw ustawie uposażeniowej. — Potrzeba zwartych i silnych związków. — O obniżkę cen artykułów i mieszkań. — Kategorieczne żądania świata pracy.

Ub. niedzieli odbył się w Warszawie liczny zjazd delegatów Zw. Niższych Pracowników Państwowych. Obrady

trwały przez cały dzień aż do późnego wieczora. Tematem tych obrad była przede wszystkim nowa ustawa uposażeniowa, która wywołała gwałtowne sprzeciw i ostrą dyskusję. Pomijając dla braku miejsca szczegóły drobniejsze z tych interesujących obrad, streszczamy rezolucje, jakie na zjeździe powzięto.

W uchwałach swych zjazd zaznacza, że jedynie zwarte i silne związki mogą obronić rzesze niższych pracowników przed zrzuceniem na nich ciężarów przeszerogowania

Wprowadzenie w życie ostatnich rozporządzeń pogorszyło znacznie warunki płacy i pracy oraz wprowadziło pogorszenie w nabytych prawach emerytalnych. Niekorzystne te zmiany są głęboką krzywdą dla niższych pracowników. Stało się to na korzyść urzędników wyższych.

Konieczne jest wydanie rozporządzeń, normujących ilość godzin pracy na dobę, odpoczynek niedzielny i korzystanie z urlopów wypoczynkowych.

Zjazd w imię interesu publicznego i dobra służby stwierdza, że pogorszenie warunków płacy i pracy oraz redukcje niższych funkcjonariuszów muszą się odbić ujemnie na sprawności administracji państwowej i zwiększają liczbę bezrobotnych.

Zjazd domaga się więc przeszerogowania niższych funkcjonariuszów do wyższych grup uposażenia. Minimum egzystencji, ustalone rozporządzeniem Pana Prezydenta nie odpowiada istotnym kosztom utrzymania. Wreszcie zjazd domaga się obniżenia cen artykułów pierwszej potrzeby i ceny mieszkań.

Pozatem wzięto w obronę kontraktowych pracowników.

Rozwiązanie partii chrześcijańsko-społecznej w Austrii.

Miklasa zmuszą do ustąpienia. — Gwałtowny atak legitymistów. — Starhemberg albo arcyksiążę Eugenjusz. — Heimwehra pochłania wszystko. — Przygotowanie gruntu do powrotu Habsburgów. — Mała Ententa a Francja.

(Telefonem od własnego korespondenta.)

Berlin, 27. 2. Sytuacja w Austrii zaczyna dojrzać do nowych, niezmiernie daleko idących rozstrzygnięć. Według doniesień berlińskich położenie prezydenta Miklasa stało się nie do utrzymania.

Ze strony legitymistów przypuszczają energiczny szturm na jego stanowisko. Koła te jeszcze przed zmianą konstytucji chcą obalić Miklasa i na jego miejsce wprowadzić albo ks. Starhemberga, albo jednego z członków domu Habsburgów, aby w ten sposób ułatwić sobie drogę do restauracji monarchji.

Jako ewentualnych kandydatów na stanowisko prezydenta związkowego wymieniają sekretarza stanu MSW ks. Schönburg-Hartenstein, względnie mieszkającego stale w Bazylei arcyksięcia Eugenjusza Habsburga.

Jednocześnie dziś rano podano sensacyjną wiadomość o rozwiązaniu partji chrześcijańsko-socjalnej. Partja ta usuwa się z drogi Heimwehry i będzie istnieć jedynie pod postacią organizacji, należących do Vaterländischer Front.

Rozwiązanie partji chrześcijańsko-socjalnej było spowodowane m. in. odstępstwem jej prasy, na co wskazuje fakt, że organ naczelny „Reichspost” był pierwszym, który doniósł o rozwiązaniu partji.

Zniknięcie chrześcijańsko-socjalnych z powierzchni austriackiego życia politycznego otwiera Heimwehrze drogę do całkowitej dyktatury. O tem, aby miały być rozpisane wybory, mowy być nie może.

Austro-faszyści zamierzają oprzeć wewnętrzne życie polityczne na podstawie stanowiej, co zresztą nie koliduje z planami restauracji monarchji habsburskiej.

Kwestje te są bardzo ostro komentowane w prasie Małej Ententy, która zasadniczo przeciwna była restauracji Habsburgów i na skutek tego w kołach politycznych Berlina istnieje nadzieja,

że Mała Ententa rozluźni swój stosunek przyjaźni z Francją, jeżeli ta ostatnia zgodzi się na utworzenie tronu wiedeńskiego. S. S.

Ks. Starhemberg o powrocie Habsburgów.

Zgoda z Dolfussem. — Krzywda. — Kwestja żydowska. — Wspólne cele hitlerowców i Heimwehry. — Kwestja rasy.

Wiedeń, 27. 2. (PAT.) Wiedeński korespondent dziennika budapeszteńskiego „Ujsag” ogłasza wywiad z ks. Starhembergiem, który na wstępie stwierdził, że poglądy jego są zgodne z poglądami kanclerza Dolfussa. Wszystkie pogłoski o nieporozumieniach i rywalizacji między nim a kanclerzem Dolfussem są fałszywe i tendencyjne.

Zdaniem ks. Starhemberga Habsburgom wyrządzono wielką krzywdę przez wywłaszczenie i wydalenie ich z granic Austrii. Rozwiązanie kwestji habsburskiej nie może być obojętne dla ludności austriackiej.

Kiedy to rozwiązanie nastąpi, nie można dzisiaj powiedzieć. Należy w tym względzie postępować z odpowiednim taktem i zrozumieniem. Unieważnienie ustawy detronizacyjnej nie byłoby jeszcze definitywnym uregulowaniem tej sprawy. Obecnie są jednak w toku zadania ważniejsze, wobec czego należy poczekać na odpowiedni moment do zajęcia się tą sprawą.

Kwestji żydowskiej, zdaniem ks. Starhemberga, nie można rozwiązać gwałtem. Wszyscy żydzi, którzy stoją na stanowisku narodowym i trzymają się zdala od międzynarodowych błędnych teorii, nie wchodzi w ogóle w rachubę, jeżeli się mówi o kwestji żydowskiej. Kwestja żydowska dotyczy może tylko tych żydów, którzy nie są narodowymi i którzy nie mogą się przystosować do stosunków austriackich. Powtarzam wtedy raz jeszcze — oświadczył Starhemberg — niema zagadnienia żydowskiego, jeżeli jest mowa o obywatelach ży-

dach, którzy nie stanowią ciężaru dla państwa.

Na pytanie, jaka jest różnica między Heimwehrą a narodowymi socjalistami, oświadczył ks. Starhemberg, że obie grupy mają i punkty wspólne, jak np. dążenie do zniszczenia demokracji, do poskromienia bolszewizmu. W niektórych zagadnieniach gospodarczych istnieją jednakże nieprzebyte przeciwieństwa np. jeżeli chodzi o zachowanie niezależności Austrii.

Ks. Starhemberg oświadczył się w końcu przeciwko wszystkim utopistycznym poglądom w kwestji rasowej.

Legjon hitlerowców i wojsko włoskie nad granicą Austrii.

Co sądzi o tem kanclerz Dolfuss?

Londyn, 27. 2. „Evening News” zamieszcza wywiad, uzyskany od kanclerza Dolfussa za pośrednictwem jednej z agencji prasowych. W wywiadzie tym kanclerz Dolfuss oświadczył m. in., że zarządził wzmocnienie wojsk wzdłuż granicy niemieckiej.

Kanclerz oświadczył, że 3.000 uzbrojonej Heimwehry zostało wysłane do Górnej Austrii dla wzmocnienia granicy na odcinku od Salzburga do Passawy. Kanclerz Dolfuss podkreśla, że utrzymanie się pogłoski, jakoby blisko 10.000 tzw. legionistów austriackich w Niemczech gotowych było do wkroczenia do Austrii.

Najlepszym środkiem — oświadczył Dolfuss — do tego, aby odwieść tych legionistów od tego rodzaju zwarjowanych awantur jest być przygotowanym na wszelkie wypadki i poczynić pewne przygotowania. Na zapytanie, czy prawdą jest, że Włochy koncentrują wojsko i eskadry lotnicze w pobliżu granicy austriackiej, aby ją przekroczyć w chwili napaści na Austrię, kanclerz Dolfuss odpowiedział, że jakkolwiek nie posiada w tej mierze informacji, to jednak gotowy jest przypuszczać, że jeżeli jakies obce sily wkroczą do Austrii, to nie będą jedynymi sily, jakie puszczzone zostaną w ruch.

Stan wody na Wiśle w dniu 27 lutego: Zawichost 3,10; Warszawa 1,85; Płock 1,92; Toruń 1,18; Fordon 1,12; Chełmno 1,02; Grudziądz 1,30; Korzeniewo 1,44; Piekło 0,78; Tczew 0,71; Einlage 2,46; Schievenhorst 2,68.

List z Gracu.

Po czerwonym rokosz.

Jeszcze o walkach w Styrii. — Pogrzeb ofiar. — Premje. — Vaterländische Front. — Nawrócenie.

(Od własnego korespondenta politycznego)

Grac, w lutym.

Pierwsze strzały karabinowe rozległy się w Gracu, w pamiętny poniedziałek 12 lutego, w godzinach popołudniowych. W mieście rozpowszechniła się już wieść o wypadkach w Wiedniu, która, podawana z ust do ust,

urosla do olbrzymich rozmiarów.

Dokładnych informacji jednak nie było, gdyż druty telefoniczne zostały przez powstańców przecięte.

Arcybiskup Gracu Pawlikowski dokonuje poświęcenia trumien 18 poległych.

Na przedmieściach Eggenberg i Audritz, zorganizowani w Schutzbundzie socjaliści, opanowali wszystkie kompleksy domów robotniczych i kilka gmachów rządowych. Ofensywa na dworzec została przez wojsko odparta. Oddziały policji zajęły piękny gmach hotelu „International“, w którym mieściły się biura marksistów. Zabarykadowany w domach robotniczych Schutzbund bronił się aż do dnia następnego skutecznie przed naporem wojska. Heimwehry i żandarmerji. Po obu stronach walczących padło

wielu zabitych i rannych.

Karetki pogotowia bez przerwy przewoziły ofiary do szpitali. Po kilkunastogodzinnej walce zdołały oddziały rządowe sytuację w mieście opanować.

Daleko groźniej przedstawiała się sytuacja w Górnej Styrii, w mieście Bruck

nad Murą. Mianowicie punktualnie o godz. 12-tej w południe wybuchł strajk generalny. Zaraz potem zajął Schutzbund wstępnym szturmem koszarę żandarmerji, tudzież dworzec, górę zamkową i elektrownię. Przez całe popołudnie ciągnęła się mordercza walka o koszarę, które atakowały żandarmerja, policja i oddziały Heimwehry. Późnym wieczorem nadeszły posiłki wojskowe z Gracu, przy pomocy których odebrano powstańcom dworzec oraz naprawiono rozkre-

ta nagroda w wysokości 5000 szylingów. Sąd doraźny w Leoben skazał go na śmierć przez powieszenie.

Ogólna ilość poległych w Styrii wynosi, według komunikatu urzędowego, 43, rannych zaś jest przeszło 200. W Gracu odbył się ubiegłej soboty pogrzeb ośmnastu poległych bohaterów egzekutywy. Rozległy cmentarz centralny wypełnił się tysiącami ludzi ze wszystkich warstw społeczeństwa. Kondukt żałobny prowadził arcybiskup Pawlikowski w asyście licznego duchowieństwa. Była to niezapomniana uroczystość, która — przy swym wstrząsającym wrażeniu masowego pogrzebu — dowiodła również uczucia wielkiej, podniosłej wspólności i pełnego serca współdziałania w smutku dla bezpośrednio dotkniętych rodzin, żegnających ze łzami w oczach swych kochanych bohaterów.

Rodzinom poległych w rewolucji żołnierzy, postanowił rząd wypłacać podwójną pensję, jaką pobierali ich ojcowie i mężowie, wzgl. synowie, chcąc w ten sposób udowodnić, że państwo nie zapomina o swych poddanych, którzy śmierć ponieśli w obronie kraju.

Za zwrot broni, ukrytej jeszcze w rękach socjalistów, ogłosił rząd austriacki premje. Mianowicie za oddanie karabinu wypłaca 2 szyl., za karabin maszynowy zaś 50 szylingów.

Wielką agitację prowadzi w całym

kraju „Vaterländische Front“, chcąc do organizacji swej wciągnąć przede wszystkim robotników, którzy pozostali obecnie bez przywódców i bez programu politycznego. Podczas wielkiej manifestacji „frontu narodowego“ minister dr. Ender wygłosił wczoraj mowę, w której odmalował obecne położenie Austrii. Przewidywał, że rząd nie jest wrogiem robotników. Rząd austriacki, oparty na podstawie chrześcijańskiej, troszczy się nadewszystko o robotników, poważając ich godność i pełną wartościowość jako obywateli. Po wypadkach ostatniego tygodnia

wielu znajdzie drogę do „frontu narodowego“.

Kancelerz Dollfuss — mówił minister — dzierżąc w jednej ręce kielnię, a w drugiej miecz, buduje nowe państwo. W tym czasie przejściowym „front narodowy“ jest jedynym przedstawicielem myśli politycznej, gdyż czas partji minął.

W związku z upadkiem partji socjaldemokratycznej nastąpił masowy powrót licznych rzesz bezbożniczych

na łono kościoła katolickiego.

W niektórych biurach parafjalnych napływ ludzi był tak wielki, że nie można było wszystkich przyjąć. Fakt ten dowodzi, że wielki swego czasu ruch odszczepienia nie był niczem innym, jak

cone szyny tak, że kurjer Wiedeń-Grac przybył na miejsce z parugodzinnym opóźnieniem. Sytuacja egzekutywy rządowej nie była wcale do pozazdrosczenia. Marksści, mając lepsze pozycje, siali nieustanny ogień karabinów maszynowych. Walka toczyła się

w egipskich ciemnościach,

ponieważ światło z elektrowni zostało wyłączone. W nocy jednak udało się wojsku opanować górę zamkową, skąd skierowało gesty ognie armatni na zabarykadowany w koszarach Schutzbund, który widząc, że nie utrzyma się na stanowisku, pierzchnął z koszar, zabierając ze sobą broń i amunicję. Dowodzący Schutzbundem, znany przywódca socjalistyczny, burmistrz Brucku, Koloman Wallisch, po kilku dniach ucieczki i ukrywania się, oddał się sam w ręce policji. Na głowę jego wyznaczona by-

Hotel „International“ w Gracu, w którym mieściły się biura partji socjalistycznej.

Antoni Marczyński.

(41)

Zegar śmierci.

(TRYLOGJA)

Ulubieniec Seniorit.

(Ciąg dalszy).

— Co ja mam począć z tym fantem? — zastanawiał się Rafał, dotykając odrazą tych ociekających krwią „orderów“. Chulo (pacholek), który mu je podał, wskazał na łóżce. Zewsząd wyciągały się do Rafała ręce. — Co, oni proszą o te świństwa?! Ależ z przyjemnością! — Z rozmachem rzucił jedno ucho w stronę łóż, drugie ministrowi, a ogon tą samą drogą powietrzną przesłał w to miejsce widowni, gdzie siedziały niemal same kobiety. Naturalnie rozerwały w strzępy tak cenną pamiątkę i zaraz zrewanżowały się wspaniałomyślnemu ofiarodawcy, obsypując go kwiatami; a przy każdym bukietu dziwnym trafem znajdowała się karteczka z adresem, i często gesto z bardzo pożytecznym dopiskiem.

Ogłoszony wiwatami Rafał opuścił arenę i nastąpiła 20-to minutowa przerwa, jak zwykle po trzeciej walce. W poczekalni składano Rafałowi gratulacje. Jakiś reporter wyraził mu swoje uznanie, że mistrz mówi tylko po francusku, a używania ojczystego języka „demonstracyjnie unika“. — Słusznie,

senor; dopóki nasz ukochany monarcha przebywa na wygnaniu, musimy bojkotować język parszywych psów republikańskich. — Inny dziennikarz przybiegł z wiadomością, że mistrz Paz Roca będzie od dzisiaj nazywany w jego dzienniku ulubieńcem seniorit. — Bo, jak zdołałem ustalić, na 2.606 bilecików wyznaczających panu schadzkę, tylko 369 pisały mężatki, a resztę panny... powiedzmy, panny... Panowie, nasz „ulubieniec seniorit „niech żyje!... — Po dziennikarzach podszedł do Rafała sam pan dyrektor amfiteatru i wręczył „mistrzowi“ czek na 12.000 peset.

— To za tego byka? — Rafał był przemile zdziwiony, nie przypuszczał nigdy, że zarobki espady są tak wielkie. — Wobec tego zmieniam zawód, — myślał równocześnie, — za jedno pchnięcie szpada w bycze cielsko 120 pesetów także się kalkuluje. A oni płacą aż 12.000!!!

— Jakto „za tego byka“? — Za obydwu, senior!

— To mało! To haniebny wyzysk! Za taką ciężką pracę tylko po 6.000 od byka? Skandal, carrramba!

— Ależ, don Julio, tak się przecież umówiliśmy listownie.

— Hm listownie? Być może... W każdym razie zastrzegam sobie, że tego drugiego byka będę referował zaraz po przerwie.

— To niemożliwe, senior! Pan musi koniecznie odpocząć po tamtej walce. Panu ma przypaść szósty byk.

— Czwarty! Czwarty!! Czwarty!!! Albo zrywam kontrakt!

— Ach, don Julio, ile ja mam dziś z panem kłopotów... Czy nie może mi pan powiedzieć przynajmniej tego, czemu upiera się pan przy czwartym?

— Bo chcę jak najprędzej stąd odejść. Mam coś bardzo ważnego do załatwienia, rozumie pan? Tak, coś arcyważnego!... Tylko co? — mruknął cicho. — Ach, że bym to mógł przypomnieć nareszcie, co ja takiego miałem do załatwienia. Czy pan nie wie przypadkowo?

— Jemu alkohol na mózg uderzył? — twierdził w chwilę później dyrektor, żaląc się przed dwoma pozostałymi matadorami na kapryśnego don Julio. — Ale cóż, trzeba mu ustąpić. Czy widzieliście, jak on się spisał tam, z tym bykiem? Ja wogóle nie mam słów! To było wspaniałe! I walczył po pijanemu! Co dopiero za sztuki musi wyprawiać, kiedy jest trzeźwy!

Nie on jeden tak myślał, a mylili się wszyscy! Pomijając już to, że po trzeciemu Rafał Królik nie wyszedłby na arenę za żadne skarby, należy zaznaczyć, że jego błyskawiczna estocada nie była nawet dziełem przypadku. Nie! Sprawa przedstawiała się daleko prościej, mianowicie byk zdechł na skutek ran odniesionych w potyczkach z pikadorami. Dogorywał, gdy Rafał zbliżał się ku niemu, a na widok nadchodzącego człowieka zdobył się na ostatni, rozpaczliwy wysiłek, wykonał krótką szarżę i zwałił się bez życia do stóp Rafała. Szpada nie odegrała w tym sporze wła-

ściwie żadnej roli, zwyczajny parasol byłby wywołał taki sam efekt.

Lecz o tem nikt nie wiedział...

Przerwa skończyła się, publiczność z chłodnych krążanków amfiteatru powracała na swoje miejsca, by ani krztynę nie stracić z widowiska, którego druga połowa miała się rozpocząć lada chwila. Znowu powtórzyła się monotonna procedura drażnienia i kaleczenia byka, znowu Rafał wyruszył w bój.

— O, don Paz Roca będzie walczył teraz? Nie na końcu? — dziwiono się i sprawdzano w różnych programach, czy nie zaszła jaka omyłka.

— Olé, don Julio, olé! — zabrzmiał srebrzysty głosik Cariny Ibar. Rodzina Ibarów, dzięki hojności prawdziwego don Julia de Carcer siedziała tutaj na doskonałych miejscach i oklaskiwała jego sobowtóra. Kamerdyner uklonił mu się z szacunkiem, a potem zaczął się rozglądać za dumą, bowiem rzekomo don Julio odklonił mu się wcale uprzejmie. W drugim rzędzie siedziała stara Rosita, mając po bokach swoich synalków, Garcie i Lina, sympatycznych urwisów, którzy parę dni temu wykładali Rafałowi zasady walki byków, a teraz byli świadkami jego wyczynów na prawdziwej arenie; zasugerowani nazwiskiem „Paz Roca“, patrzeli na świetnie ukształtowanego Rafała, jak w tęczę i ani cienia podejrzenia nie powstał im w myśli, że mają przed sobą swojego ucznia, więźnia z lochów zamku La Solana.

(Ciąg dalszy nastąpi).

tylko prostym igrastwem i poduszczaniem. Skoro nacisk minął, ci, którzy stali się bezwyznaniowymi, wracają znowu na wiarę ojców. Ordynariat arcybiskupi w Wiedniu wydał dla nawróconych zarządzenie celem zorganizowania odpowiednich nauk.

Boleski.

Prześwietlanie maszyn promieniami Röntgena.

W instytucie dieslowskim w Leningradzie wynaleziono sposób prześwietlania maszyn promieniami Roentgena, celem szybkiego wykrywania defektów bez rozbiierania maszyny. Można prze-

świetlać części żelazne i stalowe grubości 80 mm i aluminiowe, grubości 250 mm.

Deflacja...

Obieg biletów bankowych w ciągu ostatniego tygodnia w dalszym ciągu zmniejszył się o 26,9 milj. zł do sumy 908,5 milj. zł.

Po przedstawieniu krwawa bójka.

Z Bukówca donosi nasz korespondent:

W sąsiedniej wiosce Karolewo odbywało się na tamtejszej sali przedstawienie, wykonane przez grupę młodzieży z Lubani Lipin.

W nocy, na tle pewnej sprzeczki pomiędzy paru osobnikami z Lubani i Karolewa powstał spór, który przybrał groźne rozmiary i utworzył dwa przeciwne obozy, które, przenosząc teren walki na ulicę wsi wzajemnie się ścierały i to tak silnie, iż niejeden z młodzieniaszków odniósł z tej walki dobrą pamiątkę, w postaci ran czy potłuczeń.

Jednak nie skończyła się awantura tylko na tem. U ujednego z miejscowych gospodarzy znajdowały się na przechowaniu rowery osób z Lipin. Do tego to gospodarza udała się zgraja wyrostków i potłukłszy szyby wywlokła rowery na ulicę, z których trzy kompletnie potłuczono. Całą sprawą zajęła się policja.

ZMARLI.

Ś. p. Stefan Wichniarz, pracownik zakładu ubezpieczeń na życie w Poznaniu.

Ś. p. Władysław Golsz, zawiadowca sali Domu im. Królowej Jadwigi w Poznaniu.

Ś. p. Franciszka Szusterowa, wdowa po nauczycielu, lat 89, w Poznaniu.

Z GDYNI I WYBRZEŻA.

Dyżury nocne od godz. 20 do 8 rano pełnią: dla okręgu obejmującego Chylonę, Demptowo, Cisowo, Dębogórze, Rewa, Mosty, Mechelinki, Kosakowo, Stefanowo, Pivoszyno i Suchy Dwór, dr. Dobrowolski; dla okręgu Kol. Obluże, Kol. Okywieł Stewa i Nowe Obluże — dr. Rogala; dla Okywie — dr. Tomaszunas; dla Rumji, Zagorza, Redy, Cieclocina, Łęzycy i Kazimierza — dr. Bogucki.

Kino „CZARODZIEJKA”. Od 28 lutego film z uroczą Jadwigą Smosarską i znakomitym Bogusławem Samborskim w rolach głównych p. t. „Prokurator Alicja Horn”. Nadprogram: Krwawe rozruchy w Wiedniu i spotkanie ministra Becka w Moskwie z najwyższymi dostojnikami Z. S. R. R.

Kino dźwiękowe „BAJKA”. Wielki podwójny program, a to „Grzech” z Joan Crawford w roli głównej i „Bohaterki Cowboy”, w głównej roli Tom Mix.

W RAZIE WYPADKU TELEFONUJ:

Lekarz dyżurny: telefon nr. 12-40.

Straż pożarna — tel. 17-08 i 10-12.

Pogotowie sanitarne — tel. 1703.

P. T. CZYTELNIKOM DO WIADOMOŚCI
Administracja naszego pisma ma telefon nr. 14-60
Redakcja " " " " " 20-65

DZIENNIKARZ SZWEDZKI W GDYNI.

Przyjechał z Sztokholmu do Gdyni kapitan Gösta Melin, przedstawiciel pisma Stockholms-Tidningen-Dagblad - et Aftonbladet, który odbywa podróż po Polsce. Należy podkreślić, że Gösta Melin brał udział w obronie Lwowa w czasie inwazji ukraińskiej.

„DAR POMORZA”.

Według otrzymanego radjotelegramu od komendanta Maciejewicza, statek szkolny „Dar Pomorza” znajduje się w drodze z Cape-Town do Lobito. Pozycja tego statku według obserwacji dnia 25 lutego o godz. 12 była następująca: szerokość geograficzna 20° 50' Süd, długość geograficzna 11° 4' Ost. Na statku wszystko w porządku. Przybycie „Daru Pomorza” do Lobito w Angoli spodziewane jest w końcu bieżącego tygodnia.

ZNÓW DZIECIAK NAJECHANY PRZEZ AUTOBUS.

Już kilkakrotnie piętnowaliśmy lekkomyślność rodziców wypuszczających nieletnią swą dźwigną bez opieki na ulicę i to na tak ożywioną, jaką jest ulica Świętojańska.

Niestety przestrogi te są grochem rzucanym o ścianę, wskutek czego w niedzielę byliśmy znów świadkami wypadku najechania przez autobus M. T. K. małego chłopczyka, przebiegającego bez opieki przez ulicę. Na szczęście — i to tylko dzięki przytomności umysłu kierowcy wozu, — skończyło się na niezagrażającym życiu pokaleczeniu dziecka, którego tem samym autobusem odwieziono do szpitala SS. Miłosierdzia. Prokuratorja powinna jednak z całą bezwzględnością pociągnąć do odpowiedzialności lekkomyślnych rodziców.

Z Gdańska.

Żydowska gazeta.

W dniu 9 marca rb. ma się ukazać nowe żydowskie pismo w Gdańsku p. t. „Die Jüdische Tribune”, wydawane przez red. Sami Glüksmana, który zamierza zorganizować na terenie W. Miasta żydowskie sądy polubowne pod przewodnictwem rabinów.

Drobne wiadomości.

— Feliks Mrozowski, prezes Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism, odznaczony został krzyżem komandorskim francuskiej Legji Honorowej.

— W Wiedniu w ostatnich wakacjach z Schutzbundem brały udział po raz pierwszy 3 czołgi policyjne.

— Obecnie daje się zauważyć w całej Austrii, a zwłaszcza w Wiedniu, masowy powrót szczególnie wśród sfer robotniczych na łono kościoła rzymsko-katolickiego.

— Wiedeńska „Arbeiter-Zeitung” wychodzić będzie odtąd jako tygodnik w Bernie Morawskim.

— Nakładem Ullsteina ukazała się książka p. t. „Proces o podpalenie Reichstagu”, pióra dr. Sacka, obrońcy Torglera w tym procesie.

— W Chicago zmarł Melvin Traylor, jeden z najwybitniejszych finansistów amerykańskich, wysuwany przed dwoma laty jako kandydat na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

SKUTKI HURAGANU NA WYBRZEŻU.

Silne burze panujące w ostatnich tygodniach urządziły na wybrzeżu wiele szkód. Specjalnie wyłoniona komisja z ramienia Urzędu Morskiego stwierdziła, że m. in. nasilniej ucierpiało wybrzeże przy cyplu helskim od strony zatoki, gdzie został wypłukany brzeg na przestrzeni od 5—10 m w głąb lądu, wskutek czego dwie wille

„Promienna” i „Sielanka” są poważnie zagrożone. Urząd Morski wydał właścicielom wil worki do piachu celem prowizorycznego zabezpieczenia tych budynków. Oprócz tego komisja stwierdziła, że na molo zachodnim portu helskiego zostały przez silne fale w kilku miejscach połamane kleszcze pokładu i powyrywane bale z parapetu.

Zmiana personalna w departamencie morskim Min. P. i H.

Jak się z wiarogodnego źródła dowiadujemy, ma być w miejsce „ustąpionego” naczelnika wydziału żeglugowego w departamencie morskim, p. Rostkowskiego, powołany p. Gajewski, inżynier maszynowy.

O ile wiadomość ta miałaby się sprawdzić, to musimy wyrazić poważną obawę, że będzie to znów jeden z wielu eksperymentów, jakich dokonywano w departamencie morskim, eksperymentów, które — jak to mieliśmy przykład smutny na dr. Hilchenie, bardzo ujemnie odbiły się na rozwoju naszej żeglugi morskiej i na porcie gdyniskim.

Dewiza „właściwych ludzi na właściwe miejsca” nigdzie chyba nie jest tak aktualną i konieczną jak w tym właśnie departamencie.

Czy inżynier-mechanik, który w dziejach rozwoju naszego portu i żeglugi jest zupełnie „Homo novus”, jest tym właściwym człowiekiem na właściwym miejscu, pozwolimy sobie mocno wątpić.

Nie zaprzeczamy, że żegluga nasza nie obfituje w nadmiar wybitnych fachowców w tym zakresie, lecz tak źle jeszcze nie jest, ażebyśmy nie mieli ludzi mających odpowiedniejsze kwalifikacje i więcej praktycznego doświadczenia w zakresie żeglugi, aniżeli je mieć może nikomu nie znany inżynier-mechanik, lub jakiegoś b. naczelnik wydziału Rostkowskiego.

Zbyt dobrze zapoczątkował swą pracę w departamencie morskim, inż. Mozdżeński, abyśmy mogli przypuszczać, iż zechce on wejść w ślady swego poprzednika i rozpocząć nową

erę kosztownych eksperymentów, które trudno potem naprawić, to też wolimy wierzyć, że jest to tylko pogłoska która się nie sprawdzi.

Bałamuctwo się nie uda.

Polski robotnik: — Nie, mój drogi. Nam z tobą nie po drodze.

Falszywe 5 złotych sprzedawali po 2 złote.

Tczew. Policja starogardzka po dłuższej obserwacji na dorocznym jarmarku przychwyciła Alfonsa Szczepańskiego i Franciszka Banacha ze Starogardu, którzy „handlowali” na jarmarku falszywymi 5-złotówkami, które chętnym nabywcom sprzedawali „tylko” po 2 złote za sztukę.

Starogardzki wydział karny sądu okręgowego z Chojnic pod przewodnictwem sędziego dr. Jodłowskiego skazał kolporterów falszywych 5-złotówek: Alfonsa Szczepańskiego na 1 rok więzienia, zaś Franciszka Banacha na 3 miesiące więzienia. Oba skazanym zawieszono wykonanie kary na 3 lata.

Zbrodnia pod Tczewem.

Tczew. Spokojna zazwyczaj wieś Rajkowy w powiecie tczewskim była widownią krwawych porachunków osobistych bezrobotnych: 31-letniego Franciszka Flaryna z 32-letnim Bernardem Rajkowskim.

Otóż od dawien dawna panuje w Rajkowach zwyczaj, iż miejscowi gospodarze na rzecz bezrobotnych składają pewną ilość zboża, które celem wypieczenia chleba i bezpłatnego rozdania bezrobotnym przekazane zostaje piekarsowi Wyczyńskiemu w Rajkowach.

W ub. piątek po południu, gdy bezrobotni udali się do piekarsza po chleb, ten miał oświadczyć, iż dla bezrobotnych zabrakło chleba. Na temat braku chleba poczęły po wsi krążyć różne pogłoski, niektórzy bezrobotni twierdzili, że piekarz Wyczyński ma chleb, lecz rozdziela go tylko swoim. W gronie tych bezrobotnych znalazł się Bernard Rajkowski, który twierdził, iż Franciszek Flaryn opowiada, iż widział jak piekarz Węglikowski wydaje chleb.

O twierdzeniu Rajkowskiego dowiedział się

Flaryn, który w celu wywarcia zemsty na Rajkowskim szukał go przez kilka godzin. Tegoż dnia wieczorem w składzie piekarsza Wyczyńskiego spotkali się oko w oko Rajkowski i Flaryn, ten ostatni uzbrojony był w sekaty kij, który sobie przyniósł z lasu.

Flaryn, chcąc się oczyścić z zarzucanych przez Rajkowskiego rzekomo falszywego obwinienia piekarsza, w obecności piekarsza Wyczyńskiego i jego córki Anny zapytał się Rajkowskiego, czy swoje twierdzenie w stosunku do niego podtrzymuje, a gdy otrzymał twierdzącą odpowiedź, sekatym kijem zadał Rajkowskiemu potężny cios. Cios był tak silny, iż pałka drewniana złamała się.

Na skutek interwencji piekarsza Wyczyńskiego obaj rozeszli się do swych domów. Po upływie kilku godzin, Rajkowski, wskutek wewnętrznej zakrawienia zmarł.

W niedzielę przybyła do Rajków komisja śledcza z naczelnikiem sądu grodzkiego w Tczewie sędzią Kostką. Zbrodniarza skutego w kaj-

dany przewieziono w poniedziałek do więzienia sądu grodzkiego w Tczewie. Śp. Rajkowski osierocił żonę i dwoje nieletnich dzieci. Dochodzenia w toku.

Najwyższy czas. Miesiąc luty zbliża się ku końcowi, lecz czy każdy spełnił już swój obowiązek i odnowił prenumeratę „Dziennika Bydgoskiego” na miesiąc marzec? Prenumeraty „Dziennika Bydgoskiego” w Tczewie przyjmują następujące agentury: J. Wolny, księgarnia, ul. Marsz. Piłsudskiego 20, Ruthówna, ul. Wilcza (domy kolejowe) oraz Władysław Szymała, skład wyrobów tytoniowych, ul. Podgórna 7. W sprawach redakcyjnych należy się zwracać do p. Andrzejewskiego, ul. Dworcowa 1.

Piękny czyn. Zakłady przemysłowe „Polska Chiozza” (krochmalnia) w Tczewie ofiarowały na budowę nowej świątyni św. Józefa na Nowem mieście 100 zł. Niech ten piękny czyn „Polskiej Chiozzy” posłuży za przykład innym poważniejszym firmom.

Rehabilitacja. Wyrokiem sądu grodzkiego w Tczewie z dnia 2 czerwca 1933 r. Alfred Neupauer, b. oficer marynarki handlowej, skazany został za przepisanie weksla in blanco, opiewającego na sumę 60 zł — na 100 zł. Weksel ten wystawiony został przez Marjana Biernackiego. Sąd okręgowy uchylił wyrok pierwszej instancji i uwolnił Neupauera od winy i kary.

Za zniewagę rządu. Starogardzki sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Tczewie pod przewodnictwem sędziego Wasilkowskiego w ub. sobotę w sprawie karnej przeciwko Janowi Czubkowi z Subków (pow. Tczew) zatwierdził wyrok sądu grodzkiego w Tczewie, skazujący tegoż na 8 miesięcy więzienia za zniewagę rządu. Karę zawieszono na 5 lat.

Rasa a kultura.

Dwa oblicza Trzeciej Rzeszy. — Wychowanie militarne młodzieży niemieckiej. Psychoza wojny. — Zagłada cywilizacji europejskiej nieunikniona. Rasa żółta w przededniu inwazji Europy?

II.

Stosunki polsko-niemieckie, mimo zawartego paktu o nieagresji, są dwuznaczne i w dalszym ciągu niepokojące. Wprawdzie z jednej strony zapewnia nas kanclerz Hitler **oficjalnie** o chęci współpracy pokojowej „nie tylko na lat 10, ale na zawsze”, z drugiej jednak strony — **nieoficjalnie** — aprobując **psychiczną mobilizację narodu niemieckiego w kierunku odwetu** i w duchu nienawiści do Polski.

Wiemy przecież, że nawet w szkołach powszechnych, na gimnastyce, dzieci uczą się musztry, strzelania, rzucania ręcznymi granatami. Wpaja się dzieciom uczucie zemsty, potrzebę odwetu za „haniebną” Traktat Wersalski, napędza się ich serca duchem nienawiści i żądzą walki.

Młodociani wychowawcy dawnego Stahlhelmu, zorganizowani w oddziałach „Jungstahlhelmu”, piszą w myśl dyspozycji takie wypracowania:

„Mieszkałam w dwóch pokojach, oddzielonych **korytarzem**. Pewnego dnia w tym korytarzu umieszczono się **jakaś Polakenfamilie**, drzwi do twoich pokojów zostają zastawione szafami. Aby udać się do swoich pokojów, musisz **prosić Polaka o pozwolenie**. Czy to ci się podoba? —

Odpowiedź: — Ogarnia mnie wściekłość.

Pytanie: — Co robisz dalej?

Odpowiedź: — Chcę wyrzucić Polaka za drzwi.

Pytanie: — Jest on dobrze uzbrojony i pomaga mu inni.

Odpowiedź: — Muszę sam dobrze się uzbroić, aby dać sobie z nimi radę.

„Granica płonie!”

W pacce z dnia 26 stycznia ani razu nie użyto słowa „granica”. Pakt uznaje integralność i nienaruszalność naszej zachodniej granicy.

A jednak, jak donosi organ naczelny partii narodowo-socjalistycznej „**Voelkischer Beobachter**”, zjazd przywódców młodzieży hitlerowskiej we Frankfurcie nad Odrą uchwalił zorganizować w okresie Zielonych Świąt masowy zlot grup okręgowych. Przy tej okazji nastąpi rozniecenie wiecznego ognia, który ma być dla **wszystkich przypomnieniem, że „granica płonie”**. Wiadomość tę podaje „Voelkischer Beobachter” pod nagłówkiem „Spójrzcie na Wschód”.

Nie zdementowano wiadomości, że we wszystkich szkołach Turyni odmawia się po ostatniej lekcji tygodniowej modlitwę o „haniebnych następstwach wojny światowej dla narodu niemieckiego”. Refren tej „modlitwy” brzmi: „**Hańba Niemiec niechaj gorzej w duszach naszych aż po dzień sławy i wolności!**”.

Nie zdementowano oświadczenia wicekanclerza Papena, że **naród niemiecki na zawsze wykreślił ze swego słownika pojęcie pacyfizmu**. A kanclerz Hitler w książce „Mein Kampf” pisał: „Wszystko musi być użyte dla propagandy, dzięki której dzieci nasze od najmłodszych lat modlą się będą: **„Boże wszechmocny, błogosław bron! naszej, błogosław walce naszej!”** —

Odwet! Odwet!

Pierwszym celem rządów hitlerowskich jest wskrzeszenie w Niemczech duszy narodowo-zapalnej i **wychowanie młodzieży w pogardzie pokoju, w podnieceniu wojennym i woli odwetu**, przyczem już szkoła ma jej wpolić przekonanie o **wyższości rasy niemieckiej**.

Cudzoziemcy, zwiedzający Rzeszę, odnośzą jednakowe wrażenie, że **całe Niemcy znajdują się w stanie rozniecenia militarnego**. Niezależnie od tajnej akcji dobrojenkowej, urabia się wśród mas **psychozę wojny**. Wszystko jest nastawione w tym kierunku, aby pychę narodową rozpalili do białej gorączki. W tym kierunku działają prasa, książki, teatry, kina, a nawet kościoły, które już przedtem utraciły siłę ducha i żyją tylko dla spraw doczesnych.

Faszizm za wojną.

Drugi obok narodowego socjalizmu najbardziej głośny i agresywny ruch polityczno-społeczny, faszyzm, również z całą energią występuje przeciw wszystkiemu, co może mieć cokolwiek wspólnego z antymilita-

ryzmem. Każda doktryna, sprzeczna z duchem i nastrojami wojennymi, jest według niego najbardziej szkodliwa dla wielkości państwa. W Encyklopedii włoskiej w artykule o faszyzmie, napisanym przez samego Mussoliniego, oświadcza on, że każda doktryna, wychodząca z postulatu pokoju, jest obcą faszyzmowi. Szef rządu uważa, że **nowy styl życia włoskiego wymaga wychowania w zamiłowaniu do walki i do ryzyka, od niej nieodłącznego!** —

Wojna wisi w powietrzu.

Ani młodzieży niemieckiej, ani włoskiej nie wychowuje się w takim duchu dla zabawy. Wojna europejska jest nieunikniona. Niewiadomo tylko, kto ją rozpocznie i kiedy.

Cytowany już poprzednio znakomity polski socjolog, prof. dr. Znaniecki, tak pisze w swej książce p. t. „**Upadek cywilizacji zachodniej!**”:

„Trwanie wielkiej wojny rozproszyło złudzenie, utrzymywane na początku bieżącego stulecia że wojny narodowe będą krótsze niż dawne wojny zawodowe. W tej chwili **ogólne zmęczenie** wytwarza inne złudzenie, że wojny narodowe będą rzadkie następstwa **wielkiego wyczerpania, które spowodują**. Lecz jedyny rodzaj wyczerpania, który tu wchodzi w grę, to **wyczerpanie psychiczne**. **Żadne straty w ludziach i dobrach ekonomicznych nie zapobiegają nowym wojnom, o ile ludz nie są zniechęcone lub obojętne na cele wojny. Otóż dla przewyższenia zniechęcenia wystarczy, aby nowe pokolenie wyrosło do wieku wojskowego**. Same zaś straty doznane budzą w ludzkie pragnienie uzyskania nowych sił politycznych i ekonomicznych na drodze, która wydaje mu się najkrótszą, t. j. przez **rabunek**.”

Tak więc, w przeciwnieństwie do nadziei na trwały pokój, kora ludzili się idealisci, narzuca się wniosek, że **wkroczyliśmy w okres ciągłych wojen narodowych, bardziej**

destrukcyjny, niż jakikolwiek znany w dziejach od piątego wieku naszej ery”.

Koniec cywilizacji europejskiej.

Przed kilku dniami premier pruski Goering oświadczył przedstawicielom „Daily Mail” na pytanie, czy uważa wojnę w Europie za prawdopodobną:

„Nie jestem prorokiem. Każdy, kto sobie przypomni wojnę światową, zdaje sobie sprawę, że **nowa wojna, gdziekolwiek by się zaczęła, rozszerzy się, póki cała cywilizacja europejska nie zginie w krwawej kąpieli!**”.

Również nieuniknienie i bezpośrednio do zagłady naszej cywilizacji doprowadziłyby jeszcze jedno niebezpieczeństwo, które dziś wydaje się odleglejszym i bardziej mglistym, ale które może się kiedyś zrealizować. Niebezpieczeństwem tem — to oddawna i szeroko omawiane **rozbudzenie się ras azjatyckich, w związku z ich potrzebą ekspansji terytorjalnej i ich dobrze znaną nienawiścią do ludzi Zachodu**.

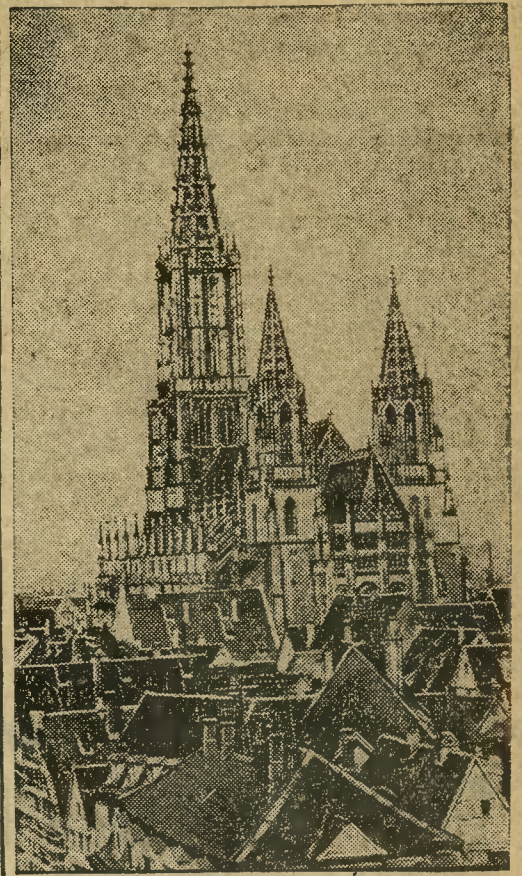
„Inwazja Europy i Ameryki — pisze prof. Znaniecki — przez ludy azjatyckie oznaczałaby nie tylko

Koniec przewagi rasy białej

ale również **zniweczenie niezależnego bytu jej kultury, bez żadnej nadziei na jej odnowienie, choć niektóre jej elementy mogłyby wejść w skład jakiejś nowej kultury wschodniej**.

Możliwym jest jednak, że do czasu, gdy taka inwazja stanie się czemś realnym, **cywilizacja zachodnia będzie zrujnowana w każdym razie, przynajmniej w Europie, i panowanie żółtej rasy nad białą okaże się najbardziej pożądanym rozwiązaniem z punktu widzenia postępu ludzkości w ogóle!** (bar).

Największa wieża kościelna grozi zawaleniem.

W Ulm (Wirtembergja) znajduje się katedra z XVI wieku, największa w Niemczech po katedrze kolońskiej. Wieża tego kościoła, wysoka na 162 m., jest najwyższą wieżą kościelną na świecie. Jak wykazały ostatnie badania techniczne, wieża ta znajduje się w poważnym niebezpieczeństwie, damenty, gdyż w przeciwnym razie grozi wspaniałej gotyckiej budowli zawalenie się.

—:—
SZCZERY KELNER.

W barze gość zapytuje kelnera:
— Co tu macie dobrego?
— Charakter, proszę pana.

Trzy loty Polaków przez Atlantyk.

Startować będą w maju lub czerwcu.

Dziwny jakiś pech przesładował dotąd lotników polskich, którzy usiłowali dokonać przelotu przez Atlantyk z Ameryki do Europy. **Lotnik Hausner** opadł z swym aparatem na fale Atlantyku a **bracia Adamowicze**, mimo bardzo starannego przygotowania lotu strzaskali aeroplan w chwili startu. Mimo to zarówno Hausner jak i Adamowicze zapowiedzieli, że w bieżącym roku **ponowia próby przelotu przez Atlantyk**. Hausner oświadczył reporterom, że z niecierpliwością czeka odpowiedniej do lotu pory roku. Skoro tylko w końcu maja lub w czerwcu biuletyny meteorologiczne zapowiedzą stałe i dość silne wiatry zachodnie. **Hausner ma zamiar wystartować na nowej maszynie do lotu przez Atlantyk**. Ponieważ lotnik nasz ma na celu nie tylko sam przelot, ale i pobicie światowego rekordu długości lotu bez lądowania, stara się on obecnie o maszynę najnowszej typu, budowaną specjalnie dla ustanowienia długości lotu. Gdyby udało mu się taką maszynę nabyć po niższej cenie lub z pomocą przyjaciół, wówczas odbyłby lot, przyczem nie mógłby lądować w Warszawie, a dopiero gdzieś w głębi Rosji Sowieckiej. Przelatując nad Warszawą, Hausner zrzuciłby tylko na spadochroniku flagę polsko-amerykańską.

Bracia Adamowiczowie zamierzają również wystartować w początkach lata.

Postanowili za wszelką cenę zdobyć Atlantyk i wejść do klubu lotników transatlantyckich. Nie zamierzają konkurować o pierwszeństwo z Hausnerem, to też — jak oświadczyli — wystartują dopiero wtedy, gdy pogoda będzie istotnie pewna. W prasie amerykańskiej u-

kazały się ostatnio notatki, że podobno **jeszcze jakiś młody Polak przygotowuje się w tajemnicy do przelotu przez Atlantyk**. He prawdy w tej pogłosce — niewiadomo. Faktem jednak jest, że nawet reporterzy amerykańscy nie mogli tego lotnika odszukać.

Polska pośrednikiem między Berlinem a Moskwą.

Berlin, 26. 2. (PAT.) „Vossische Zeitung” w artykule swego korespondenta moskiewskiego charakteryzuje nową sytuację, wytworzoną na wschodzie europejskim zarówno przez pakt polsko-niemiecki, jak i przez zbliżenie polsko-sowieckie. Korespondent omawia wizytę ministra Becka w Moskwie, podkreślając następstwa, jakie ta wizyta spowodowała w ustosunkowaniu się Polski i

Rosji do zagadnień nad Bałtykiem. Korespondent konkluduje, że, jeżeli dotychczas pomostem dla wszelkiego rodzaju gospodarczych i komunikacyjnych rokowań między Moskwą a Berlinem była Litwa, to obecnie niema żadnych przeszkód politycznych, dla których nie mógłby tego rodzaju rokowań prowadzić drogą wygodniejszą, a mianowicie przez Polskę.

Usunąć od władzy przedstawicieli bogactw i wyzysku.

Znamienna mowa min. spr. wewn. Harolda Iksa.

Nowy Jork. (PAT) Minister spraw wewn. Harold Icks, jeden z najbliższych współpracowników prezydenta Roosevelta wygłosił w Aldine Club znamienne przemówienie, w którym m. in. oświadczył:

Dawne czasy rządów ludzi bogatych i potężnych na korzyść bogatych i potężnych, a na szkodę mas ludowych minęły bezpowrotnie. Nie poto jesteście na tym świecie — zaznaczył Icks — by pracować bez wytchnienia jak galernicy na to tylko, by 80% bogactw mogło skupić się w 2% ludności. Nie na to jesteście na ziemi, aby przeżywać czystość i czekać na szczęśliwy żywot wieczny po

śmierci. Każdy z nas ma nadzieję usprawiedliwionych życzeń, do których zaspokojenia w rozsądnej mierze mamy pełne prawo. Tego rodzaju program społeczny żadną miarą nie narusza naszej budowy gospodarczej, przeciwnie wzmacnia ją. Wyższa stopa życiowa, to postulat, który doskonale zgadza się z programem naszej walki z depresją. Rewolucja społeczna, o którą tu chodzi, to poprostu usunięcia od władzy przedstawicieli bogactw i wyzysku i zastąpienie ich ludźmi, którzy dążą do tego, aby kraj nasz stał się wygodnym miejscem zamieszkania dla obywateli.

Urodziny 3 znakomitości

Nowy Jork, (PAT) W ostatnim czasie trzy wiekowe znakomitości obchodziły rocznicę urodzin. John D. Rockefeller, założyciel „Standard Oil”, ukończył 95 lat życia. Ze względu na niedawną gripę, Rockefeller w tym roku nie spędzi zimy w ciepłej Florydzie, ale pozostanie na wsi pod Nowym Jorkiem, korzystając z ciepłych promieni słońca w specjalnym solarium, które dlań wybudowano.

Były sekretarz stanu, Elihu Root, jeden z najwybitniejszych amerykańskich

mężów stanu, obchodził temi dniami w Nowym Jorku swą 96-tą rocznicę urodzin.

Tysiące listów, telegramów i kablogramów z życzeniami nadeszły do mieszkania p. Marceliny Sembrich Kochańskiej w Nowym Jorku, która obchodziła 76-tą rocznicę urodzin. Artystka czuje się świetnie i co tydzień jeździ do Filadelfji do sławnego konserwatorium muzycznego Curtis Instituts, gdzie kieruje klasą śpiewu.

Dział Gospodarczy

Popieranie budownictwa mieszkaniowego

pochłonie w roku bieżącym 37,5 milj. złotych.

Plan akcji kredytowo-budowlanej w 1934 r. przewiduje udotowanie Państwowego Funduszu Budowlanego kwotą 30 milj. zł, z czego 18 milj. zł przeznaczono na finansowanie drobnego budownictwa mieszkaniowego, 8 milj. zł na przebudowę dużych mieszkań na małe, remont domów o przeważającej liczbie małych mieszkań i wykończenie domów blokowych oraz 4 milj. zł na akcję terenową. Przy podziale kontyngentów kredytowych na drobne budownictwa

uwzględniono 171 miast.

W r. b. uprzywilejowano budownictwo zbiorowe małych domów, gdyż zapewnia ono racjonalną zabudowę osiedli zarówno w zakresie koordynacji wyglądu zewnętrznego budynków, jak i możliwości zaopatrzenia zabudowywanych terenów w najkonieczniejsze inwestycje sanitarne, komunikacyjne i kulturalne. Uprzywilejowanie to wyraża się określeniem dla tego systemu budowy wyższych norm kredytowych: przy budownictwie zbiorowym maksymalny kredyt wynosić może 6 tys. zł na jeden budynek, względnie 9 tys. zł na budynek, zawierający co najmniej trzy samodzielne mieszkania, podczas gdy przy budownictwie indywidualnym wynosić on może 4—5 tys. na jeden budynek, względnie 6—7,5 tys. zł na większe budynki.

Przy finansowaniu przebudowy mieszkań kredyt nie będzie mógł przekraczać 50% kosztów przebudowy i 4 tys. zł na mieszkanie, powstałe z przebudowy; przy remoncie domów o przeważającej liczbie małych mieszkań kredyt nie przekroczy 50% kosztów remontu, a przy wykończeniu budowy domów blokowych — nie więcej niż 25% całkowitych kosztów budowy.

Program akcji parcelacyjnej Banku Gosp. Kraj. obejmuje w r. b. 12 miast: Warszawę, Białystok, Bydgoszcz, Częstochowę, Dąbrowę Górniczą, Kraków, Lublin, Poznań, Radom, Siedlce, Skarżysko-Kamienną i Toruń.

W miastach tych przygotuje się pod zabudowę ponad 2 tys. działek z terenów państwowych. Dla ich nabywców zarezerwowano kredyty budowlane z tego rocznego kontyngentu Państwowego Funduszu Budowlanego. Na sfinansowanie kosztów urządzenia tych terenów przewiduje się pożyczki dla odnośnych gmin miejskich, które łącznie z niezrealizowanymi kredytami w r. ub. wyniosą 6.450.000 złotych.

Stosownie do zaleceń uchwały Komitetu Ekon. z dnia 1 bm. w sprawie budownictwa robotniczego, w najbliższym czasie

założona zostanie spółka z o. o.,

mająca za zadanie budowę domów o mieszkaniach pierwszej potrzeby dla robotników i pracowników umysłowych, których dochód miesięczny nie przekra-

Zmiana na stanowisku prezesa Banku Polskiego.

W kwietniu upływa kadencja obecnego prezesa Banku Polskiego p. Wróblewskiego.

W związku z tem wysuwane są dwie kandydatury na to stanowisko: ministra skarbu p. Zawadzkiego i obecnego wiceprezesa Banku Polskiego byłego ministra skarbu p. Jana Piłsudskiego.

Zeznania o obrocie do 15 marca.

Ministerstwo skarbu z uwagi na to, że instytucje finansowe w ostatnim okresie rocznym miały liczne trudności z powodu wahanja kursu walut, zgodziło się na przedłużenie terminu składania zeznań o obrocie za rok ubiegły przez banki do dnia 15 marca br.

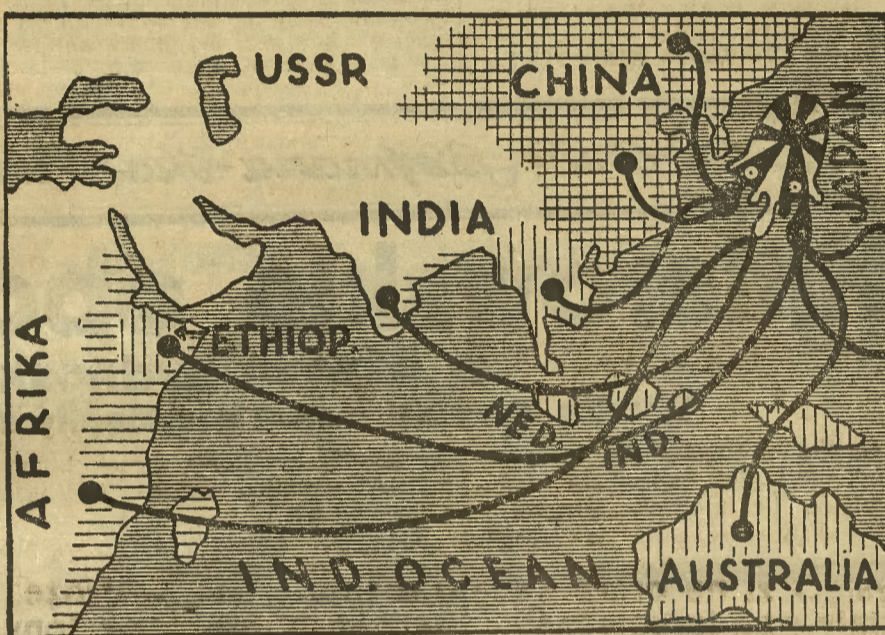
cza 250 zł. Spółka ta w r. b. będzie miała do swej dyspozycji około 5 milj. zł z Funduszu Pracy i Fund. Inwestycyjnego.

Na budownictwo mieszkaniowe zostanie więc uruchomione łącznie około 37,5 milj. zł, nie biorąc pod uwagę ewentualności zwiększenia w pewnym rozmiarze kredytów na drobne budownictwo. Wpływ tej sumy na pobudzenie życia gospodarczego (opierając się na danych r. ub., kiedy przy pomocy 14,5 milj. zł na drobne budownictwo mieszkaniowe, wybudowano 4,335 domów o 28.337

izbach przy koszcie budowy, wynoszącym 65 milj. zł) wyrazi się wprowadzeniem do obrotu około 100 milj. zł a łącznie z inwestycjami terenowymi około 110 milj. zł.

Z tej sumy na robociznę zostanie zużyte najprawdopodobniej około 55 milj. złotych! Przyjmując ilość dni roboczych w sezonie na 150 i przeciętne wynagrodzenie robotnika na 5 zł dziennie, otrzymamy, że około 73.000 robotników budowlanych znajdzie zatrudnienie przy budowie domów, finansowanych z Funduszu publicznych.

Żółte niebezpieczeństwo.

Dumping japoński staje się coraz groźniejszy dla świata. Dziś już towary japońskie zalały rynki zbytu nad Pacyfikiem. Oto angielska ilustracja, przedstawiająca ekspansję japońskiego „polipa gospodarczego”.

J. D. C.

Żydowsko-amerykańskie pożyczki w Polsce.

Na terenie Polski pracują kasy bezprocentowych pożyczek, subwencjonowanych przez Amerykański Zjednoczony Komitet Rozdzielczy, mający na celu niesienie pomocy niezamożnym żydom. Na gospodarce tych instytucyj należy zwrócić baczną uwagę, gdyż akcja ich, pod płaszczykiem filantropji, ułatwia żydom, nawet najuboższym, penetrację gospodarczą na ziemiach Polski.

Rozwój Kas wykazuje ciągły wzrost ilościowy. W roku 1928 było ich 527, w 1930 r. — 620, w 1932-33 r. — 669. Największą ilość — 92 — wykazuje okręg warszawski wraz z stolicą. Poznańskie i Śląsk nie mają ich wcale, natomiast na Pomorzu egzystują 3 kasy.

Suma bilansowa wszystkich kas zamyka się kwotą 9,8 milionów złotych, w czem gotówka w kasie wynosi 202,8 tysięcy, dłużnicy 9,3 milionów, kapitały komitetu amerykańskiego 5,2 milj. O obroty wszystkich kas wyniosły w 1932-33 roku przeszło 17 milionów, lecz były lata (rok 1931-32) gdzie obrót sięgał 25 milionów.

Subwencja J. D. C. w roku 1932-33 wyniosła przeszło pół miliona złotych, choć były lata, w których dotacja przekraczała milion. Prywatne źródła krajowe i zagraniczne dorzucają do tych sum bardzo wiele. W omawianym okresie wyniosły one milion złotych, w poprzednich latach dochodziły do półtora miliona. Wkładów bezprocentowych mają kasy 1,2 milj. złotych.

Ilość obdarowanych pożyczkami waha się między 150 a 200 tysiącami rocznie. Suma udzielonych pożyczek wyniosła 14,7 milionów, a zwrot — 14,3 miliony, saldo zatem niezwrócone wynosi 400 tysięcy, co przy tych obrotach jest ilością nikłą.

Pozostawiając działalność kas żydowskich w pozostałych dzielnicach Polski na uboczu, zajmijmy się Pomorzem. Z danych statystycznych wynika, że liczba udzielonych pożyczek w r. 1932-33 wyniosła 144. Dla 144 zatem żydów istnieją na Pomorzu 3 kasy, mniej więcej jedna na 50-ciu, posiadające kapitały własne 13,9 tys. zł i dotację J. D. C. 11,9 tys. zł, które wypożyczyły bezprocentowo według sumy bilansowej przeszło 25 tys. złotych. Stwierdzić należy gorliwość w dokonywaniu spłat zaciągniętych pożyczek, których niespłacenie saldo wynosi zaledwie 2 tys. złotych.

Choć przeciętna indywidualna pożyczka nie przekracza na Pomorzu 200 złotych, nie mniej stanowi ona podpórę dla rzeszy żydostwa, które coraz liczniej osiedla się na Pomorzu.

Którzy rzemieślnicy korzystać mogą z ulg w podatku obrotowym?

Izby rzemieślnicze zwracają uwagę, że właściciele drobnych zakładów rzemieślniczych powinni w jak najkrótszym czasie złożyć oświadczenie do właściwych urzędów skarbowych, że pragną korzystać z ulg, przewidzianych w ustawie o podatku przemysłowym, względnie w rozporządzeniu o zryczałtowaniu podatku obrotowego.

Pracownie rzemieślnicze, legitymujące się kartą rzemieślniczą, o ile prowadzone są przez właścicieli, przy współudziale jednego najemnego pracownika, płacąc państwowemu podatek od obrotu w wysokości 16 złotych rocznie, oraz 10 procent dodatku do tej kwoty. Podatek

Nowa organizacja przemysłu węglowego.

Jak się dowiadujemy, dyrektor departamentu górniczo-hutniczego w Min. Przemysłu i Handlu p. Peche zakomunikował 24 bm. z polecenia ministra przemysłu i handlu prezydium Polskiej Konwencji Węglowej w Katowicach nowe zasady, na których ma być zorganizowana nowa Polska Konwencja Węgla od 1 kwietnia br.

Rząd chce oprzeć nową organizację przemysłu węglowego na dobrowolnym porozumieniu samych przedsiębiorstw węglowych, ale z uwzględnieniem wszystkich tych postulatów, które są konieczne z ogólnogospodarczego punktu widzenia. Wobec tego w nowej organizacji muszą być uwzględnione zarówno interes eksportu węgla, jak i należyte zorganizowanie rynku wewnętrznego.

Jak wiadomo, p. minister przemysłu i handlu ma z mocy ustawy daleko idące uprawnienia, dające mu możliwość przeprowadzenia wyżej wymienionych postulatów drogą rozporządzenia, opartego na wspomnianej ustawie.

Stemplowane zapalniczki po dwa złote.

Władze dyskutują obecnie sprawę obniżenia opłat, pobieranych za stemplowanie zapalniczek kieszonkowych. Wskutek wysokiej opłaty, wynoszącej obecnie 10 zł rozwinął się szeroko handel zapalniczkami nielegalnymi, które oczywiście nie posiadają kosztownej cechy. Nowa opłata ma wynosić podobno po 2 złote, przyczem ma być również ułatwiona procedura stemplowa.

Dotychczasowy wpływ z Pożyczki Narodowej wynosi 232 milj. zł.

Jak wiadomo, ogółem subskrypcja pożyczki narodowej wyniosła okragło 340 milj. zł. Po uwzględnieniu kursu emisyjnego oraz bonifikat wpłata netto powinna wynieść około 325 milj. zł.

Jak spadły waluty na świecie.

Austrjacki Bank Narodowy opracował i ogłosił przegląd spadku wartości tych walut, które porzuciły standart złota.

I tak z końcem grudnia 1933 r. największy spadek wykazała waluta republiki Chile — 76,5 proc., następnie waluta Urugwaju — 67,7 proc., Paragwaju, Argentyny i Meksyku — 64 proc., Japonji i Salwadoru — 60 proc.

Z państw europejskich największy spadek wykazuje waluta w Grecji — 56 proc., następnie w Danji — 45,8 proc., Islandji — 44,8 proc., Finlandji — 42,8 proc., Norwegja — 49 proc. i Szwecji — 37,5 proc. Spadek wartości walut Angliji, Estonji i Portugalji wynosił z dniem 31 grudnia 1933 r. — 32,8 proc.

Z państw środkowo-europejskich największy spadek wykazała waluta Jugosławii 23,3 proc., następnie Węgier — 22 proc. i Austriji 21,9 proc.

Waluta państw należących do Imperjum Brytyjskiego wykazuje ten sam procentowy spadek co i funt angielski z wyjątkiem Australji, której waluta wykazuje spadek w wysokości 46,5 proc. pierwotnej wartości.

KINO ADRIA

Mostowa 9

Początek o godz. 5, 7, 9.

Ceny miejsc od 50 gr.

Dziś, w wtorek Wśród „gwiazd” — największa
Najciekawsza i najbar- Wśród kobiet — najpopularniejsza
dziej sensacyjna Wśród mężczyzn — uwielbiana
PREMJERA najmłodniejsza kobieta Ameryki

MAE WEST w najoryginalniejszym i najpiękniejszym filmie
„Nie Jestem Aniołem”

Kajakowcy wyrócili się na Brdzie.

Wyratowani przez wioślarzy B. T. W.

(ak.) Dwóch młodych kajakowców korzystając z prawdziwie wiosennej pogody urządzili sobie ub. niedzieli pierwszą tegoroczną przejażdżkę kajakiem po Brdzie. Byli to **20-letni Józef Kłodziński**, zamieszkały przy ul. Nowodworskiej 16 a zatrudniony w składzie cygar p. Jarosa przy ul. Gdańskiej oraz **20-letni Władysław Urbaniak**, zamieszkały przy ul. Grunwaldzkiej 148. Młodzieńcy wyruszyli kajakiem dwuosobowym i gdy znaleźli się w pobliżu mostu przy ul. Król. Jadwigi, jadąc w kierunku słuzy, minęli nadjeżdżającą z przeciwnej strony łódź wyścigową Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego.

Wioślarze uprawiający trening na Brdzie w niezwykle tempie posuwali się naprzód. Energicznym uderzeniem wiosel spowodowali falowanie spokojnej tafli wody, skutkiem czego przy wymijaniu się obu łodzi mały kajak nagle się wyrócił. Sytuacja dla kajakowców którzy wpadli do wody stała się bardzo groźną, gdyż obaj nie umieli pływać. Dzięki jednak natychmiastowemu zorientowaniu się w sytuacji załogi BTW. udało się młodym kajakowców **uratować od niechybnej śmierci**. Kajakowcy z resztką sił starali się utrzymać na powierzchni, chwytając się wysuniętych

wiosel, którymi przyciągnęto ich do tratwy, poczem wioślarze zaopiekowali się w dalszym ciągu kajakowcami.

Wypadek powyższy, który dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności nie zakończył się tragicznie, niech będzie przestrogą dla amatorów sportu kajakowego, ażeby w pierwszym rzędzie nauczyli się pływać.

Różowa Kukułka na Białym Krzyżu

wystąpi jedyny raz w Bydgoszczy w sobotę, 3 marca o godz. 20.30 w sali malinowej „Pod Orłem”. Bilety już do nabycia w księgarniach Gieryna i Idzikowskiego. Przyjemne z pożytecznym. Uczta humoru i oświata żołnierza.

Wystawa

Robót Ręcznych

Żeńskiego Tow. Gimn. Sokół

odbedzie się

w b. Kasie Komunalnej przy ul. M. Focha.

Otwarcie Wystawy 10 marca br.

Ekspozyty przyjmuje się od 1 marca w sekretarjacie przy ul. Dworcowej 5.

DZIAŁ SPORTOWY

OSTATNIE DNI MISTRZOSTW NARCIARSKICH W SOLEFTEA.

Słabe wyniki Polski.

Sztokholm. W niedzielę, w przedostatnim dniu mistrzostw narciarskich Europy rozegrany został w Soleftea konkurs skoków otwartych. Zwyciężył Norweg Johanson, nota 228,5, skoki 51 i 59 m., 2) Hovde (Norwegia) nota 225, 3) Eriksson (Szwecja) nota 223,1.

Ogółem startowało 70 zawodników.

Najlepszy z Polaków, Marusarz, zajął 21 miejsce, mając notę 211 i skoki 46,5 oraz 54,5 mtr. Dalsze miejsca zajęli Łuszczek 24 z notą 206,1 i skokami 45,5 i 49,5 mtr. Kolesar był 34 z notą 197,4 i skokami 49,5 i 49. Andrzej Marusarz znalazł się na 36 miej-

scu, mając notę 194,9 i skoki 40,5 i 49. Wreszcie Bronisław Czech był 37 z notą 194,2 i skokami 39,5 i 49.

W ostatnim dniu narciarskich mistrzostw Europy rozegrany został w Soleftea narciarski bieg maratoński na 50 klm. Zwyciężył Szwed Wiklund w czasie 4:06,43 sek. Dalsze miejsca zajęli Szwed Englund i Fin Remes. Polacy nie wzięli udziału w tym biegu.

IRLANDJA — BELGJA 4:4.

Berlin. W Dublinie wobec 25.000 widzów rozegrany został mecz piłkarski o mistrzostwo świata Irlandja — Belgja, zakończony wynikiem nierozstrzygniętym 4:4. Do przerwy prowadziła Irlandja 2:1.

Ogromny sukces polskiego hokeja.

Polska — Niemcy 5:0 (0:0, 3:0, 2:0).

Bezprzykładna klęska mistrza Europy.

Z niebывалым zaciekwaniem oczekiwanym mecz Polska — Niemcy skończył się dla nas ogromnym sukcesem. Zwyciężyliśmy z mistrzem Europy, gdyż tak należy nazwać drużynę, w której składzie znajdowało się 4 „repów” z medjalnych zmaganiach a dodatkowo wzmocniona była Kanadyjczykiem Dawidowem.

Toteż nie dziwnego, gdy w momencie wywieśnienia w obu witrynach „Dziennika Bydgoskiego” wyniku z przebiegu pierwszych 2 tercji, zakończonych rezultatem 3:0 dla Polski, zgromadziły się tłumy. Wynik ten ogłosiliśmy w 5 minut po zakończeniu 2 tercji. Niestety, jak zwykle, Polskie Radio „wylaczyło” swoje mikrofony, uniemożliwiając nam podanie ostatecznego wyniku.

Do ważkiego tego meczu drużyny wystąpiły w następujących składach:
Niemcy: Kaufmann, Tobien, Roener, George, Hecker, Haifner, Schritte, Dawidow i Weiland.

Polska: Stogowski, Ludwiczak, Sokółowski, Król, Sabinowski, Głowacki, Nowak, Wołkowski i Kowalski.

Spotkanie rozegrane w Katowicach na sztucznej lodowicy wobec 5.000 widzów, potraktowano jako nieoficjalny mecz międzypaństwowy Polska — Niemcy.

Mecz obfitował w wiele ciekawych momentów. Gra była żywa, prowadzona w szybkim tempie i stała na wysokim poziomie. Drużyna niemiecka, która zdobyła w Medjolanie mistrzostwo Europy, wystąpiła pod nazwą reprezentacji Niemiec Północnych. Poza czterema reprezentantami państwowymi, była ona nadto zasilona Kanadyjczykiem Dawidowem. Mimo to drużyna ta nie zaimponowała. Okazała się mniej groźnym przeciwnikiem, niż się naogół spodziewano.

Polska drużyna grała bez zarzutu na

wszystkich linjach, wykazała zgranie i zrozumienie, a przede wszystkim przewyższała Niemców pod względem szybkości decyzji i dyspozycji strzałowej ataku. Ten ostatni moment zadecydował o naszym zwycięstwie.

0:0.

Pierwsza tercja upłynęła przy równorzędnej grze. Obie drużyny atakują często, ale bez efektu bramkowego. Polacy w tej fazie gry wykazali pewną wyższość nad przeciwnikiem.

3:0.

W tej tercji zaznaczyła się ogromna przewaga Polaków, którzy górują nad gośćmi pod każdym względem. Pierwsza bramka pada ze strzału Nowaka. Dwukrotne wypady Sokółowskiego podwyższają wynik do 3:0 na naszą korzyść. Dwie pierwsze bramki w tej tercji padły w ciągu 3 minut.

2:0.

Ostatnia zmiana pół wykazała dalszą przewagę Polaków. Niemcy mimo pewnej klęski, nie speszzyli się i chociaż grali nieco chaotycznie, od czasu do czasu przechodzili do ofensywy. Wszystkie ich ataki załamują się jednak na naszej obronie. Owocem naszej przewagi były dalsze dwie bramki, zdobyte przez Kowalskiego i Króla. Ostatnie minuty przynoszą szereg zacieklej ataków, które nie wpłynęły już na zmianę ustalonego wyniku.

Sędziowali równocześnie bardzo obiektywnie pp. Kulej i Bischoff. Na zawodach m. in. obecni byli p. wicemin. Siedlecki i wicewojewoda dr. Saloni. Mimo, że mecz został w ostatniej chwili przeniesiony z Krynicy do Katowic i nie był dostatecznie zareklamowany, zgromadził on ponad 5.000 widzów.

W drużynie polskiej specjalnie wyróżnili się Krakowianie Nowak, Kowalski, Wołkowski oraz Sokółowski. Słabiej Król, który stale gubił krążek.

Publiczność przyjął zwycięstwo polskiej drużyny z wielkim entuzjazmem.

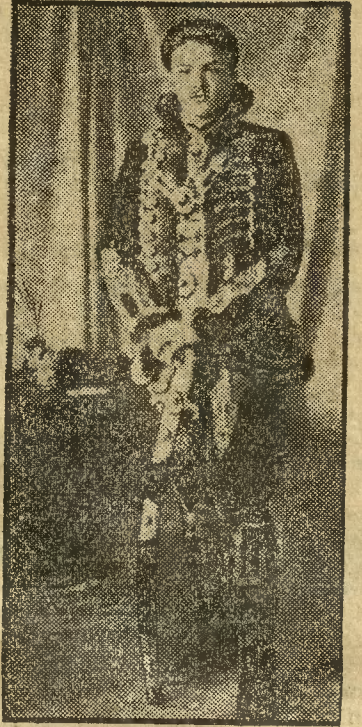
Sokół żeński.

Dziś, wtorek, ćwiczenia drużyny od godziny 7-ej w gimnazjum żeńskim, ul. Staszica.

Jutro, w środę, od godziny 7—8 ping-pong w sekretarjacie.

W środę od godziny 8—9 lekcja sanitarna w sekretarjacie — młodzieży, drużyny i senjork. Uprasza się o liczne i punktualne przybycie.

Przewrót monarchistyczny w Austrii

Otto Habsburg, najstarszy syn ostatniego władcy monarchii austriacko-węgierskiej Karola jest pretendentem do tronu austriackiego. Wódz Heimwehry, ks. Starhemberg popiera dążenia legitymistów austriackich, a wobec przychylnego stanowiska Mussoliniego pucz monarchistyczny ma wszelkie szanse powodzenia.

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkać?

„Gastronomia” Hotel i Restaur., Dworcowa 19.

Gdzie się wykąpie?

W zakładzie kąpielowo-lecznicy „Sanitas”, Gdańska 27 w podwórzu.

Salon Fryzjerski, wykwienny, ul. Gdańska 50.

Restauracje:

Restauracja i kawiarnia Berendt, Dworcowa 6.

Kabarety:

„Picadilly”. Występy artystów. Marcinkowskiego 4, tel. 1102.

Gdzie i co kupić?

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach.

H. Kaszubowski, s.z.o.p. Długa 22. Zegarki, biżut.

Drukarnia Bydgoska S. A., Poznańska 12-14 — wykonuje wszelkie druki familijne, kupieckie i dla towarzystw — szybko, czysto i tanio.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy:

Toruń-Warszawa 2.26, 6.28, 8.06, 13.15, 15.43, 19.37, 21.50, 23.30.
Tczew-Gdańsk-Gdynia 0.47, 3.29, 5.55, 7.31, 10.41, 13.22, 13.35, 17.01, 19.35.
Kościerzyna-Gdynia 0.55, 17.40.
Nakło-Piła 3.45, 8.05, 14.35, 19.47, 0.01.
Unisław-Brodnica 5.10, 8.11, 13.39, 16.06, 21.00.
Inowrocław-Poznań 3.50, 6.14, 8.04, 11.45, 14.15, 15.47, 20.35, 22.59.
Wągrowiec-Poznań 5.02, 7.45, 13.36, 18.40, 23.00.
Inowrocław-Karsznice-Herby Nowe 14.15, 6.14, 22.59.

Lord Tyrell (u góry), który przez wiele lat reprezentował Wielką Brytanię w stolicy nadsekwanijskiej, opuszcza swoje stanowisko. Jego następcą jest dotychczasowy poseł angielski w Brukseli, Sir George Clerc (na dole).

